

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2018/1993

z dnia 11 grudnia 2018 r.

w sprawie zintegrowanych uzgodnień UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2014/415/UE z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zastosowania przez Unię klauzuli solidarności ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejsza decyzja dotyczy dostosowania zintegrowanych uzgodnień UE dotyczących reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (zwanego dalej „IPCR”), zatwierdzonych przez Radę 25 czerwca 2013 r., o których mowa w art. 1 ust. 2 decyzji 2014/415/UE. IPCR powinno umożliwić terminową koordynację i reagowanie na szczeblu politycznym w Unii na sytuacje kryzysowe, które mają daleko idące skutki lub znaczenie polityczne, bez względu na to, czy te sytuacje kryzysowe powstały w Unii, czy poza nią.
- (2) IPCR powinno wspierać uzgodnienia dotyczące stosowania klauzuli solidarności. Zgodnie z decyzją 2014/415/UE IPCR może być stosowane przed powołaniem się na klauzulę solidarności i po zakończeniu działań. W związku z tym IPCR powinno być przygotowane w taki sposób, aby było istotne zarówno w kontekście powołania się na klauzulę solidarności, jak i niezależnie od takiego powołania się.
- (3) Uzgodnienia dotyczące reagowania na poziomie Unii powinny przyczynić się do zwiększenia skuteczności poprzez wzmocnienie koordynacji w oparciu o istniejące instrumenty i przy poszanowaniu kompetencji instytucji, a także kompetencji i zakresu odpowiedzialności państw członkowskich.
- (4) Kwestia IPCR powinna zostać powierzona Radzie, która zgodnie z art. 16 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) jest instytucją pełniącą funkcje określania polityki i koordynacji, a IPCR dotyczy koordynacji i reagowania na szczeblu politycznym Unii. Zgodnie z art. 222 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada jest instytucją, która koordynuje zastosowanie klauzuli solidarności przez Unię i jej państwa członkowskie na podstawie art. 1 ust. 2 decyzji 2014/415/UE.
- (5) Komitet Stałych Przedstawicieli rządów państw członkowskich (Coreper), ustanowiony art. 240 TFUE, jest odpowiedzialny na podstawie TUE i TFUE, a także regulaminu wewnętrznego Rady za przygotowywanie prac wszystkich posiedzeń Rady i za zapewnianie spójności polityk i działań Unii.

Zadania Coreperu we wszystkich obszarach polityki Unii oraz połączenie jego szybkości i wysokiego poziomu zaangażowania politycznego stawia Coreper w centrum działań w zakresie IPCR prowadzonych w Radzie. Mając na uwadze ogólną odpowiedzialność polityczną prezydencji podczas każdej kadencji, proces IPCR powinien być prowadzony przez prezydencję na szczeblu Coreperu.

- (6) Stały Komitet Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego, ustanowiony na mocy art. 71 TFUE, zapewnia, by współpraca operacyjna w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego była w Unii wspierana i wzmocniana. Bez uszczerbku dla art. 240 Komitet ten ułatwia koordynację działań właściwych organów państw członkowskich.
- (7) Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB), ustanowiony na mocy art. 38 TUE, obserwuje sytuację międzynarodową w dziedzinach objętych wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz przyczynia się do określania polityk, wydając opinie dla Rady, bez uszczerbku dla roli Coreperu. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej w dziedzinach objętych WPZiB konieczna jest ścisła koordynacja między przewodniczącymi Coreperu i KPiB.

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 1.7.2014, s. 53.

- (8) Kluczową rolę w zakresie IPCR odgrywa Komisja, jako instytucja wspierająca ogólny interes Unii i podejmująca w tym celu właściwe inicjatywy, a także zapewniająca stosowanie traktatów i środków przyjmowanych przez instytucje na mocy art. 17 TUE.
- (9) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) dysponują strukturami w zakresie danych wywiadowczych lub spraw wojskowych, jak również siecią delegatur, które mogą ułatwić reagowanie na sytuacje kryzysowe o wymiarze zewnętrznym. W zależności od sytuacji kryzysowej inne struktury i agencje unijne w dziedzinie WPZiB lub wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony powinny, w stosownych przypadkach, wnieść swój wkład zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii.
- (10) Każdy kryzys może mieć różne cechy wymagające odpowiedniego postępowania w ramach Rady. IPCR ma być elastyczne i skalowalne: powinno umożliwiać dopasowanie zaangażowania na szczeblu politycznym i wymaganego wsparcia do potrzeb w danej sytuacji kryzysowej. Elastyczność osiąga się poprzez dwa tryby aktywacji, a mianowicie wymianę informacji lub pełną aktywację, oraz dzięki możliwości zaangażowania właściwych podmiotów. Skalowalność odnosi się do szczebla decyzji politycznych.
- (11) W 2013 r. Komisja i WP aktywnie przyczynili się do stworzenia i ukształtowania IPCR. Od momentu ustanowienia IPCR Komisja i WP konsekwentnie wspierali IPCR i pozostawali zaangażowani w przyczynianie się do jego wdrażania. Wkład Komisji i WP w IPCR powinien również być uwzględniony w niniejszej decyzji, przy pełnym poszanowaniu kompetencji Komisji i WP.
- (12) IPCR jest powszechnie stosowane w celu wspierania wymiany informacji na temat złożonych sytuacji kryzysowych (strony służące monitorowaniu rozwoju sytuacji dotyczące Syrii/Iraku, Jemenu, wirusa Ebola, Ukrainy, Nepalu itp.), komunikacji kryzysowej (najlepsze praktyki i strategie komunikacyjne), pomocy humanitarnej oraz zwalczania terroryzmu. IPCR zostało po raz pierwszy uruchomione w październiku 2015 r. w związku z kryzysem uchodźczym i migracyjnym. Od czasu jego uruchomienia IPCR odgrywa zasadniczą rolę w monitorowaniu i wspieraniu działań podejmowanych w ramach reagowania na sytuacje kryzysowe oraz w składaniu sprawozdań Coreperowi, Radzie i Radzie Europejskiej. IPCR jest również stosowane przy podejmowaniu unijnych działań w ramach reagowania na poważne sytuacje kryzysowe spowodowane cyberatakami, klęskami żywiołowymi lub zagrożeniami hybrydowymi.
- (13) Standardowe procedury operacyjne IPCR, już istniejące w ramach obecnych uzgodnień IPCR i wyszczególnione w oddzielnym dokumencie, powinny być dalej rozwijane i w razie potrzeby aktualizowane, aby jasno określić procedury i działania, które mają realizować poszczególne podmioty w ramach procesu IPCR.
- (14) Standardowe procedury operacyjne zintegrowanej orientacji i analizy sytuacyjnej (zwanej dalej „ISAA”) przygotowane, zgodnie ze standardowymi procedurami operacyjnymi IPCR, przez Komisję i ESDZ w ramach ich zadań i obowiązków powinny przede wszystkim szczegółowo opisywać działania dotyczące przygotowywania ISAA i warunki uwzględniania informacji przekazywanych przez państwa członkowskie. Niezwykle ważne podczas przygotowywania ISAA będzie pełne wykorzystanie potencjalnych synergii działających między zainteresowanymi stronami a istniejącymi dotychczas na poziomie Unii środkami, strukturami i zdolnościami, jednocześnie nie należy dopuszczać do powielania istniejących struktur i tworzenia nowych, stałych struktur.
- (15) Ustanowiona została nieformalna sieć ds. komunikacji kryzysowej IPCR składająca się z ekspertów ds. komunikacji z państw członkowskich oraz właściwych organów Unii, by przyczynić się do osiągnięcia gotowości, w szczególności poprzez wymianę najlepszych praktyk i doświadczeń.
- (16) Zgodnie z art. 346 ust. 1 lit. a) TFUE żadne państwo członkowskie nie ma obowiązku udzielania informacji, których ujawnienie uznaje za sprzeczne z podstawowymi interesami jego bezpieczeństwa. Wszelkie informacje niejawnie są przetwarzane zgodnie z decyzją Rady 2013/488/UE ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszej decyzji ustanawia się uzgodnienia UE dotyczące zintegrowanego reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (zwanego dalej „IPCR”). IPCR umożliwia terminową koordynację i reagowanie na szczeblu politycznym w Unii na sytuacje kryzysowe, które mają daleko idące skutki lub znaczenie polityczne, bez względu na to, czy powstały w Unii, czy poza nią.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

2. IPCR zapewnia Radzie niezbędne narzędzia i elastyczność w decydowaniu o stosowaniu działań Unii, w tym poprzez szybkie konsultacje i ewentualne propozycje działań. Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne na wszystkich etapach procesu IPCR są sprawowane pod przewodnictwem prezydencji Rady, z pełnym uwzględnieniem kompetencji Komisji i WP.
3. IPCR to jednolity zestaw uzgodnień dotyczących reagowania na szczeblu politycznym Unii na sytuacje kryzysowe w spójny i skuteczny sposób oraz na czas. IPCR jest wykorzystywane przez Radę do koordynowania na szczeblu politycznym powoływania się na klauzulę solidarności, o czym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2014/415/UE, zgodnie z art. 222 ust. 3 TFUE.
4. Uzgodnienia te nie zastępują ani nie powielają istniejących unijnych mechanizmów lub ustaleń.

Artykuł 2

Struktura IPCR

1. IPCR ma dwa tryby aktywacji; o trybie decyduje prezydencja w zależności od powagi sytuacji kryzysowej oraz potrzeby reagowania:
 - a) tryb wymiany informacji, który służy do uzyskania jasnego obrazu sytuacji i przygotowania gruntu pod ewentualną pełną aktywację;
 - b) tryb pełnej aktywacji, który obejmuje przygotowywanie działań w ramach reagowania na sytuację kryzysową.
2. IPCR obejmuje elementy wspierające mające podstawowe znaczenie dla zapewnienia świadomego podejmowania decyzji przez Radę oraz skutecznej koordynacji politycznej na poziomie Unii. Te wspierające elementy to:
 - a) nieformalne rozmowy przy okrągłym stole zwoływane przez prezydencję, przy wsparciu i doradztwie Sekretariatu Generalnego Rady („SGR”), o których mowa w art. 7;
 - b) komórka zintegrowanej orientacji i analizy sytuacyjnej („ISAA”) wypracowanej przez służby Komisji i ESDZ w ramach ich zadań i obowiązków, o której mowa w art. 8;
 - c) należąca do Rady, specjalna, chroniona platforma internetowa ułatwiająca sprawną wymianę informacji, o której mowa w art. 9; oraz
 - d) centralny całodobowy punkt kontaktowy na poziomie Unii obejmujący właściwe organy państw członkowskich i inne zainteresowane podmioty, zapewniany przez Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego Komisji Europejskiej, o którym mowa w art. 10.
3. Aby usprawnić podejmowanie decyzji na szczeblu politycznym w Unii, elementy wspierające, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c), mają następujące cechy:
 - a) są dostosowane do potrzeb procesu decyzyjnego na szczeblu politycznym, pod przewodnictwem prezydencji po aktywacji IPCR i w konsultacji ze służbami Komisji i ESDZ;
 - b) obejmują wszystkie kluczowe sektory dotknięte sytuacją kryzysową;
 - c) mają charakter zintegrowany, skupiając w spójny sposób różne wymiary sytuacji kryzysowej;
 - d) są odpowiednio szczegółowe; oraz
 - e) są przedstawiane terminowo, tak by pozostawała dostateczna ilość czasu przed rozpoczęciem formalnych rozmów.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „sytuacja kryzysowa” oznacza sytuację o tak daleko idących skutkach lub takim znaczeniu politycznym, że wymaga terminowej koordynacji polityki i reakcji na szczeblu politycznym w Unii;
- b) „reagowanie” oznacza każde działanie podejmowane w przypadku sytuacji kryzysowej mające na celu zaradzenie jej negatywnym skutkom.

Artykuł 4

Aktywacja

1. W przypadku sytuacji kryzysowej decyzję o aktywacji IPCR podejmuje prezydencja. Każde państwo członkowskie może wezwać prezydencję do podjęcia takiej decyzji.
2. Jeżeli powołano się na klauzulę solidarności, prezydencja niezwłocznie aktywuje IPCR w trybie pełnym, zgodnie z art. 5 ust. 1 decyzji 2014/415/UE, jeżeli już nie zostało aktywowane.
3. Jeżeli nie powołano się na klauzulę solidarności, przed podjęciem decyzji o aktywacji prezydencja w stosownym przypadku zasięga opinii państw członkowskich dotkniętych daną sytuacją kryzysową, a także Komisji i WP.
4. Prezydencja konsultuje się z SGR i jest przez niego wspierana. Prezydencja może także uzyskać fachową poradę od służb Komisji i ESDZ w ramach ich ról i obowiązków, jak również od innych odpowiednich agencji Unii, państw członkowskich i właściwych zainteresowanych stron lub organizacji.
5. Decyzja o aktywacji IPCR w trybie wymiany informacji może również zostać podjęta na podstawie porozumienia między SGR, służbami Komisji i ESDZ, po konsultacji z prezydencją.
6. W zależności od rozwoju sytuacji kryzysowej i potrzeb politycznych prezydencja może zdecydować w każdej chwili o nasileniu lub złagodzeniu działań, poprzez przejście z jednego trybu aktywacji do drugiego. Dopóki powołanie się na klauzulę solidarności pozostaje w mocy, IPCR jest utrzymywane w trybie pełnym.
7. Prezydencja powiadamia Sekretarza Generalnego Rady o decyzji w sprawie aktywacji IPCR. SGR niezwłocznie informuje Komisję i WP, jak również gabinet przewodniczącego Rady Europejskiej.

Artykuł 5

Dezaktywacja

Decyzję o dezaktywacji IPCR podejmuje prezydencja po konsultacji z państwami członkowskimi dotkniętymi daną sytuacją kryzysową oraz po konsultacji z Komisją i WP. IPCR nie jest dezaktywowane, dopóki powołanie się na klauzulę solidarności pozostaje w mocy.

Artykuł 6

Szczebel Coreperu

1. By zapewnić spójność polityki i działań Unii, Coreper jest domyślnym szczeblem nadzoru nad wykonaniem uzgodnień IPCR. Prezydencja niezwłocznie informuje Coreper o głównych aspektach sytuacji kryzysowej oraz o planowanej procedurze.
2. Prezydencja podejmuje decyzję, w świetle cech sytuacji kryzysowej oraz związanych z nią potrzeb politycznych w zakresie reagowania, co do kwestii, które mają zostać omówione w odpowiednich organach przygotowawczych Rady, zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady. W stosownym przypadku sześciomiesięczna prezydencja koordynuje z przedstawicielami WP, którzy przewodniczą odpowiednim organom przygotowawczym Rady, a także w razie potrzeby z przewodniczącym Komitetu Wojskowego, kwestię odpowiedzialności za zwoływanie posiedzeń tych organów.

Artykuł 7

Rozmowy przy okrągłym stole

1. Rozmowy przy okrągłym stole mają na celu zidentyfikowanie i zbadanie sytuacji kryzysowej, tak aby decyzja polityczna była podejmowana na podstawie odpowiednich informacji.
2. Rozmowy przy okrągłym stole są zwoływane z inicjatywy prezydencji, przy wsparciu SGR i z wykorzystaniem jego doradztwa.
3. Prezydencja podejmuje decyzję o składzie rozmów przy okrągłym stole. Służby Komisji i ESDZ są zapraszane do uczestniczenia i wnoszenia wkładu w ich odpowiednich obszarach kompetencji. Do udziału jest także zapraszany gabinet przewodniczącego Rady Europejskiej. W stosownych przypadkach do uczestnictwa zapraszani są: państwa członkowskie dotknięte daną sytuacją kryzysową i inne właściwe zainteresowane strony oraz eksperci w zakresie niektórych kwestii, w tym przedstawiciele państw trzecich i organizacji międzynarodowych, a także Koordynator Unii ds. Zwalczania Terroryzmu.

4. W przypadku trybu wymiany informacji, gdy prezydencja zwołała rozmowy przy okrągłym stole, służą one głównie do monitorowania sytuacji, oceny wymogów informacyjnych i tego, czy wymagana jest pełna aktywacja. W przypadku pełnej aktywacji uczestnicy rozmów przy okrągłym stole przygotowują, rozwijają i aktualizują, pod kierownictwem prezydencji, projekty wniosków dotyczących działań, które w stosownym przypadku zostają przedłożone Radzie do dyskusji i decyzji, zgodnie z wymogami.

Artykuł 8

Zintegrowana orientacja i analiza sytuacyjna

1. Komórka ISAA przygotowuje sprawozdania, które ułatwiają prowadzenie merytorycznej dyskusji w ramach rozmów przy okrągłym stole, podczas posiedzeń Rady i jej organów przygotowawczych oraz Rady Europejskiej.

2. Sprawozdania ISAA są dostosowywane do potrzeb szczebla politycznego Unii, określonego przez prezydencję Rady. W tym celu prezydencja wydaje wskazówki polityczne i strategiczne, po konsultacji ze służbami Komisji i ESDZ, oraz uaktualnia je w miarę potrzeb.

3. Komórka ISAA umożliwia:

- a) gromadzenie i wymianę informacji o bieżącej sytuacji, analizach prowadzonych przez Unię i państwa członkowskie, decyzjach i środkach, jakie przyjęły lub mają przyjąć właściwe zainteresowane strony, i stwierdzeniu przez te właściwe strony potrzeby koordynacji politycznej na poziomie Unii;
- b) przetwarzanie informacji, o których mowa w lit. a), i stworzenie ogólnego oglądu sytuacji; oraz
- c) sporządzenie zintegrowanej analizy, również dotyczącej ewentualnego rozwoju i skutków danej sytuacji.

W związku z tym państwa członkowskie i właściwe agencje i organy Unii dążą do wspierania tych prac i zapewniają istotne informacje w sposób terminowy.

4. ISAA stanowi metodę wymiany informacji zapewniającą wkład na potrzeby państw członkowskich oraz wspierającą Komisję i WP w ich działaniach.

5. ISAA jest opracowywana przez służby Komisji i ESDZ w ramach ich ról i obowiązków oraz w ramach istniejących środków i możliwości. Jest ona także zasilana istotnymi informacjami i analizami przekazywanymi przez państwa członkowskie (np. przez właściwe krajowe centra kryzysowe), w szczególności za pośrednictwem platformy internetowej, oraz przez agencje Unii.

6. Po aktywacji IPCR i do czasu jego dezaktywacji wsparcie to jest stale dostępne. Jest ono udostępniane prezydencji i Radzie w odpowiednich momentach przez cały czas trwania sytuacji kryzysowej, by umożliwić proaktywne zarządzanie kryzysowe. W zależności od przebiegu sytuacji kryzysowej prezydencja może podjąć decyzję o wzmoczeniu lub zmniejszeniu wsparcia w ramach ISAA. Różne sektory w Unii będą nadal prowadziły regularny monitoring.

7. W zależności od rodzaju sytuacji kryzysowej państwa trzecie i partnerzy międzynarodowi, tacy jak państwa stowarzyszone w ramach Schengen, mogą uzyskać od Coreperu dostęp do sprawozdań ISAA dotyczących konkretnej sytuacji kryzysowej.

Artykuł 9

Platforma internetowa

1. Platforma internetowa, opracowana i zarządzana przez SGR, służy jako kluczowe narzędzie IPCR, jako elektroniczny punkt kontaktowy dla właściwych zainteresowanych stron.

2. Dostęp do tej platformy jest ograniczony do osób wskazanych przez właściwe zainteresowane strony, mianowicie Sekretariatu Generalnego Rady (w przypadku Rady i Rady Europejskiej), państw członkowskich, Komisji, ESDZ (w przypadku WP) i odpowiednich agencji Unii.

3. Aby zachęcić do wymian na platformie internetowej, w szczególności informacji o charakterze wrażliwym, nie są one ujawniane stronom, które nie są właściwymi zainteresowanymi stronami określonymi w ust. 2, chyba że zostanie to wyraźnie zatwierdzone przez Coreper. SGR, w porozumieniu z prezydencją, uczestniczy w udzielaniu odpowiedzi na wnioski o informacje otrzymane od tych podmiotów.

4. Aby uniknąć powielania działań, platforma internetowa nie zastępuje żadnych sektorowych narzędzi internetowych Unii, ani nie jest przez nie zastępowana. Informacje opatrzone klauzulą wyższą niż RESTREINT UE/EU RESTRICTED wymienia się za pośrednictwem odpowiednich kanałów akredytowanych.
5. Platforma internetowa jest dostępna nawet gdy IPCR nie zostanie aktywowane, zwłaszcza jeżeli chodzi o stosowne informacje ogólne, ćwiczenia, zdobyte doświadczenia, działalność szkoleniową oraz funkcjonowanie jako punkt kontaktowy IPCR. W przypadku każdej aktywacji IPCR przygotowuje się stronę dotyczącą danej sytuacji kryzysowej.
6. W przypadku sytuacji kryzysowej, podczas której nie aktywowano IPCR, SGR – w porozumieniu z prezydencją – może stworzyć stronę służącą monitorowaniu, także na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego, służb Komisji lub ESDZ. Strona ułatwia wymianę informacji i działa jako repozytorium łatwo dostępnych sprawozdań i informacji sytuacyjnych. Stworzenie strony służącej monitorowaniu nie prowadzi do przygotowania sprawozdań ISAA.
7. Platforma internetowa IPCR obejmuje również specjalne fora tematyczne lub punkty kontaktowe, które mają być wykorzystywane w szczególności poza okresami sytuacji kryzysowych do celów tworzenia sieci kontaktów, wymiany informacji oraz współpracy, by przyczynić się do osiągnięcia gotowości do zarządzania kryzysowego.
8. Podczas planowania zmian strukturalnych platformy SGR zasięga opinii prezydencji i delegacji w Radzie.

Artykuł 10

Centralny całodobowy punkt kontaktowy

Po aktywacji IPCR działa centralny całodobowy punkt kontaktowy, bez uszczerbku dla podziału zadań w ramach służb Komisji i ESDZ oraz istniejących sieci informacyjnych.

Artykuł 11

Standardowe procedury operacyjne

1. Prezydencja, przy wsparciu SGR, nadal rozwija i aktualizuje w miarę potrzeb istniejące już standardowe procedury operacyjne IPCR, by jasno określić procedury, jak również działania, jakie mają podjąć poszczególne podmioty w ramach procesu IPCR. Do udziału zapraszane są państwa członkowskie, służby Komisji i ESDZ. Każda nowa wersja standardowych procedur operacyjnych IPCR jest przedkładana Coreperowi do zatwierdzenia.
2. Komisja Europejska i ESDZ w ramach swoich zadań i obowiązków opracowują standardowe procedury operacyjne ISAA, zgodne ze standardowymi procedurami operacyjnymi IPCR, które zawierają szczegóły przygotowywania ISAA i metody wprowadzania informacji przekazywanych przez państwa członkowskie.

Artykuł 12

Gotowość

1. Aby jeszcze bardziej usprawnić zdolność szybkiego reagowania na szczeblu politycznym Unii na sytuacje kryzysowe, należy przygotować środki w zakresie gotowości oraz ramy strategii komunikacyjnej. Środki te zostaną przygotowane na podstawie informacji pochodzących z najważniejszych obszarów budzących niepokój w odniesieniu do ewentualnej aktywacji IPCR, towarzyszy im polityka w zakresie gotowości i powiązany program, którego celem będzie poprawa wszystkich komponentów zdolności w zakresie IPCR.
2. Polityka w dziedzinie gotowości przedkładana jest do zatwierdzenia Radzie. Program w dziedzinie gotowości przedstawiany jest Coreperowi.
3. Aby pogłębić wiedzę i gotowość wszystkich właściwych zainteresowanych stron, w miarę potrzeby organizowane są specjalne szkolenia na temat procedur i narzędzi stosowanych w czasie sytuacji kryzysowej, wymagających koordynacji na szczeblu politycznym w Unii.

4. Polityka w dziedzinie gotowości w zakresie IPCR przewiduje międzysektorowe ćwiczenia i określa procedury i warunki dotyczące planowania ćwiczeń, które obejmują IPCR. Ćwiczenia IPCR są organizowane przez prezydencję przy wsparciu SGR i obejmują państwa członkowskie na zasadzie dobrowolności. Komisja i WP są ściśle zaangażowani w te prace i są zachęceni do wniesienia stosownego wkładu. Każde ćwiczenie dotyczące IPCR jest zgodne z polityką w dziedzinie gotowości w zakresie IPCR.
5. Polityka w dziedzinie gotowości w zakresie IPCR przyczynia się również do zwiększenia publicznego udostępniania i spójności przesłania w sytuacjach kryzysowych. Prace te mogą zostać wsparte przez nieformalną sieć ds. komunikacji kryzysowej.
6. Zostaną określone doświadczenia i wnioski zdobyte w trakcie ćwiczeń i stosowania IPCR w rzeczywistości. Zostanie zrealizowany ustrukturyzowany proces wdrażania doświadczeń i wniosków.

Artykuł 13

Rada Europejska

W zależności od rodzaju kryzysu może zaistnieć potrzeba przeprowadzenia w odpowiednim czasie konsultacji lub podjęcia decyzji na szczeblu Rady Europejskiej. W tym celu od momentu aktywacji IPCR oraz w przypadku działań mających na celu zwiększenie gotowości do pełnego uczestnictwa w IPCR zaprasza się również gabinet przewodniczącego Rady Europejskiej.

Artykuł 14

Informacja i komunikacja

1. Prezydencja niezwłocznie informuje Parlament Europejski o aktywacji IPCR.
2. Spójna strategia komunikacyjna, w tym za pomocą wspólnych komunikatów, jest częścią środków reagowania w przypadku aktywacji IPCR.

Artykuł 15

Przegląd

1. Uzgodnienia na mocy niniejszej decyzji należy poddawać przeglądowi w zależności od stwierdzonych potrzeb, a najpóźniej po 12 miesiącach od ich dezaktywacji, tak by omówić zdobyte doświadczenia i ich dalsze wykorzystanie. Przegląd ten przeprowadza Rada na podstawie wkładów przedstawionych przez państwa członkowskie, Komisję i WP.
2. W stosownych przypadkach niniejsza decyzja może zostać zmieniona, zwłaszcza by zaspokoić potrzeby stwierdzone przez Radę w kontekście przeglądu, zgodnie z art. 9 ust. 3 decyzji 2014/415/UE.

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
G. BLÜMEL
Przewodniczący